

Nagy Imre, Imre Ottó
NAGY IMRE OTTÓ

A megvert almafa

Technikumi évek I.

Várakozás

Egy iparista nap

A pécsi Zipernowsky Károly Technikumba, vagy ahogyan az akkori közbeszédben nevezték: a Gépípariba két barátom, W. Jóska és P. Tibor közreműködésével kerültem, akik jó híremet hallották mohácsi tanítványaimtól, s beajánlottak Lőrincz József igazgató úrnak. Aki meghívott egy bemutatkozó beszélgetésre, kipróbált az esti tagozaton, majd elintézte az áthelyezésemet. A Zipernowsky rangos iskola volt, a Kohó- és Gépípari Minisztérium alá tartozott. Egy nyugdíjba vonult, nagy tekintélyű tanár, Dr. Fekete Miklós (nagy D-vel!) helyére kerültem. Ebben a számomra akkor igen kedvező helyzetben én a sors humorérzékét fedeztem fel. Merthogy ő korábban a Nagy Lajos Gimnázium igazgatója volt, ő írta alá azt a hivatalos véleményt, amely kis híján megakadályozta főiskolai továbbtanulásomat. Ebben nem személyes ellenszenv vezette, hiszen nem ismert engem (nem sokkal korábban került az iskola élére), csak aláírta az eléje tett javaslatokat. Amikor nála jártam segítségét kérve, fölényes mosollyal elutasított, arra hivatkozva, hogy az elmúlt évben mindössze két hónapot dolgoztam, magyarul: loptam a napot, pedig akkor is éppen a „termelésből” jöttem, hónapok óta robotoltam az autóközlekedési vállalatnál, de ennek a hivatalos papírokban nem volt nyoma, bizonyára az én hanyagságom miatt. Dr. Fekete Miklós igazgatóságát követően visszakerült a Gépípariba. Onnan vonult nyugdíjba. És én akkor az ő hivatali utódja lettem. Erdélyi polgárcsaládból származott, rokonság fűzte Kuncz Aladárhoz. Kölcsey esztétikai nézeteiről írta egykor doktori értekezését. A technikumok számára módszeres, de kissé száraz tankönyveket írt, „Fogalmazástan” című munkája a köznapi, iskolai és hivatalos műfajok kreatív gyakorlatára oktató. Tudása, mindenkor higgadt, választékos beszéde, sőt a legkisebb mozdulata is tekintélyt, méltóságot árasztott. Az utcán olyan megfontolt, lassú tempóval járt, hogy egyik kollégája „egyszemélyes körmenetnek” nevezte vonulását. Menzai étkezésének is híre volt. Merev derékkal ült az asztalnál, s amikor a leveses kanalat kezével elindította a tányérból, a kanál függőlegesen, karót nyelve tartott, mozdulatlan felsőtestével párhuzamosan emelkedett fölfelé, majd a megfelelő magasságban kilencvenfokos fordulatot véve elindult a szája felé, hogy céljához érve finom mozdulattal megnyílt ajkai közé billentse tartalmát. Bécsy Tamás mesélte, aki Fekete igazgatása alatt a gimnázium tanára volt, hogy különböző színű cédulák előrejelzésével lehetett bejutni

Nagy Imre Ottó memoárfolyamának korábbi részei a *Jelenkor* 2022/1., 2022/11., 2022/12., 2023/7-8., 2023/10., 2024/2., 2024/3. lapszámaiban láttak napvilágot.